

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 69

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 ianuarie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		
1.	— Decizie privind convocarea Senatului în sesiune ordinară	2
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
1.	— Decizie privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune ordinară	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 442 din 14 octombrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) partea introductivă teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și a ordonanței de urgență a Guvernului, în ansamblu	3–5
	Decizia nr. 443 din 14 octombrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	6–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
90.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind abrogarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.486/2016 pentru aprobarea Normelor tehnice privind acordarea statutului de operator economic autorizat	9
91.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 675/2018 privind aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora	10
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DÔMENIUL ENERGIEI		
2.	— Ordin pentru stabilirea unor măsuri de informare a clienților finali de gaze naturale	11
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 279 din 30 iunie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	12–16

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE**privind convocarea Senatului în sesiune ordinară**

În temeiul prevederilor art. 66 alin. (1) și (3) din Constituția României, republicată, și ale art. 83 alin. (1) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — Se convoacă Senatul în prima sesiune ordinară a anului 2026, în ziua de luni, 2 februarie 2026, ora 16:00.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA ABRUDEAN

București, 29 ianuarie 2026.

Nr. 1.

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

DECIZIE**privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune ordinară**

În temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (1) și (3) din Constituția României, republicată, și ale art. 34 lit. a) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

președintele Camerei Deputaților d e c i d e:

Articol unic. — Camera Deputaților este convocată în prima sesiune ordinară a anului 2026 în ziua de luni, 2 februarie 2026, ora 16:00.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

SORIN-MIHAI GRINDEANU

București, 29 ianuarie 2026.

Nr. 1.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 442**

din 14 octombrie 2025

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3)
partea introductivă teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002
privind circulația pe drumurile publice și a ordonanței de urgență a Guvernului, în ansamblu**

Elena-Simina Tănăsescu — președinte
Mihaela Ciochină — judecător
Cristian Deliorga — judecător
Dacian-Cosmin Dragoș — judecător
Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
Laura-Iuliana Scântei — judecător
Gheorghe Stan — judecător
Simina Popescu-Marin — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Iakab Dezso în Dosarul nr. 4.448/182/2020 al Judecătoriai Baia Mare — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.861D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale. Precizează că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 respectă exigențele constituționale privind cazul excepțional și urgența, reper în acest sens fiind normele constituționale în vigoare la momentul adoptării ordonanței de urgență a Guvernului. Referitor la critica privind încălcarea art. 53 din Constituție arată că prevederea atacată reflectă sancționarea unor persoane care pun în pericol siguranța rutieră, iar dreptul de a conduce autovehicule nu este un drept fundamental. În aceste condiții, invocarea dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală este irelevantă în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.448/182/2020, **Judecătoria Baia Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția a fost ridicată de Iakab Dezso într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții la circulația pe drumurile publice.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece suspendarea exercitării dreptului de a conduce orice autoturisme pe drumurile publice, pe o perioadă de 90 de zile, reprezintă o restrângere a unui drept, iar, potrivit art. 53 alin. (1) din Constituție, restrângerea exercitării unui drept se poate face numai prin lege, nu și printr-o ordonanță de urgență a Guvernului. De asemenea, susține că la momentul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu a fost motivată și nici justificată situația extraordinară sau urgența care să îndreptățească Guvernul să adopte ordonanța de urgență criticată, deși acestuia îi revenea această obligație, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 decembrie 2002, însă, potrivit dispozițiilor art. 134 alin. (1) teza întâi din acest act normativ, a intrat în vigoare la data de 1 februarie 2003, împrejurare care este de natură să dovedească faptul că, în realitate, nu a existat niciun fel de urgență și nicio situație extraordinară care să facă imposibilă amânarea și adoptarea unei legi. Adoptarea în regim de urgență a unor norme care limitează sau restrâng dreptul de a conduce și lipsa motivării situației extraordinare care a determinat adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 echivalează cu intruziunea nejustificată și nefondată a executivului în atribuțiile legislativului, contrar art. 1 alin. (3), (4) și (5) din Constituție.

6. Se mai susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 încalcă dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție, deoarece prevede o serie de măsuri restrictive de drepturi, respectiv suspendarea dreptului de a conduce și anularea acestui drept, de natură să afecteze drepturile persoanelor privind deplasarea sau dreptul la muncă. În opinia autorului excepției, nicio dispoziție din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu prevede criteriile în baza cărora se individualizează măsura restrângerii temporare a dreptului de a conduce sau în baza cărora se poate dispune anularea definitivă a dreptului de a conduce.

7. **Judecătoria Baia Mare — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Nu sunt încălcate dispozițiile art. 53 din Constituție, având în vedere atât natura actului normativ prin care a fost instituită norma contestată, cât și natura dreptului a cărui restrângere a fost instituită și condițiile în care această restrângere intervine. Din interpretarea strictă a textului constituțional rezultă că este permisă restrângerea exercițiului drepturilor și libertăților fundamentale fie prin lege, fie prin alt act juridic cu forță egală cu cea a legii, adică prin ordonanță a Guvernului. În cazul în care se dorea excluderea altor acte normative cu rang egal legii,

s-ar fi prevăzut în mod expres că restrângerile se pot realiza doar prin intermediul legilor organice. Mai mult, dreptul reclamat ca fiind afectat de dispoziția legală contestată nu face parte dintre cele care, potrivit art. 115 alin. (6) din Constituție, nu pot constitui obiectul reglementărilor instituite prin intermediul ordonanțelor de urgență. Chiar dacă petentul asimilează dreptul de a conduce atât cu dreptul la libera circulație al persoanelor, cât și cu dreptul la muncă, o astfel de interpretare este mult prea extensivă. Dreptul afectat nu este un drept recunoscut automat oricărui cetățean prin Constituție, ci face parte din categoria drepturilor pe care cetățeanul le poate obține și exercita doar în cazurile și cu îndeplinirea unor criterii delimitate, în cazul de față, prin normele incidente în materie rutieră. Prin urmare, acest drept poate fi supus unor modificări sau restrângeri justificate de situații sociale ori economice care survin, fără ca aceste modificări să îndeplinească același grad de exigență ca modificările sau restrângerile unor drepturi fundamentale. Totodată, prin dispoziția legală criticată nu s-a instituit o restrângere a dreptului de conducere care să intervină în mod automat, ci ca sancțiune ce se aplică drept urmare a nesocotirii unor norme care reglementează regimul circulației pe drumurile publice. Regula este totodată urmată de caracterul suspensiv de executare pe care formularea unei plângeri contravenționale o are asupra măsurii complementare. Referitor la susținerea privind încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, prin raportate la momentul la care actul normativ ale cărui dispoziții contestate prin prezenta excepție a fost adoptat, se observă că, la acel moment, erau incidente dispozițiile art. 114 alin. (4) din Constituția nerevizuită, care nu implicau existența unei motivări asupra caracterului urgent care să determine adoptarea unei ordonanțe de urgență. Prin urmare, câtă vreme, la momentul revizuirii Legii fundamentale, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 era deja în vigoare, acestea nu i se mai impunea respectarea exigențelor de adoptare, prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituția, revizuită.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 102 alin. (3) partea introductivă teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „*Constituie*

contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai a următoarelor fapte: (...).”

12. Referitor la obiectul excepției de neconstituționalitate, din analiza considerentelor încheierii de sesizare și a notelor scrise ale autorului excepției, Curtea observă că acesta formulează și critici de neconstituționalitate extrinsecă privind Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, în ansamblu. În consecință, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 102 alin. (3) partea introductivă teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și ordonanța de urgență a Guvernului, în ansamblu.

13. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3), (4) și (5) privind statul român, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale și art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile adoptării ordonanțelor de urgență ale Guvernului și limitele acestora.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare celor formulate în prezenta cauză, iar Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 238 din 29 aprilie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 14 octombrie 2025, Decizia nr. 430 din 4 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 9 octombrie 2019, Decizia nr. 228 din 15 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 10 iunie 2014, Decizia nr. 1.217 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 7 noiembrie 2011, Decizia nr. 1.428 din 25 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 16 decembrie 2011, Decizia nr. 1.065 din 16 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 686 din 11 octombrie 2010, și Decizia nr. 494 din 2 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 20 mai 2009).

15. Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă formulate cu privire la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 228 din 15 aprilie 2014, precitată, paragraful 15, netemeinicia acestora, reținând că analiza susținerilor referitoare la respectarea exigențelor constituționale privind adoptarea ordonanței de urgență trebuie făcută în lumina prevederilor constituționale în vigoare la data adoptării ordonanței de urgență. Curtea a mai observat că din expunerea de motive la proiectul de lege pentru aprobarea ordonanței criticate rezultă îndeplinirea dublei condiții prevăzute de art. 114 alin. (4) din Constituția nerevizuită, și anume existența cazului excepțional și a urgenței. Concluzia se desprinde din precizările făcute de Guvern în sensul că „amplificarea continuă a fenomenului infracțional, care a căpătat un caracter tot mai dinamic și mai complex, a reclamat soluții viabile de contracarare, concretizate în acest proiect de act normativ, pe de o parte, prin înăsprirea sancțiunilor penale, iar, pe de altă parte, prin incriminarea ca infracțiuni a unor noi fapte”.

Totodată, promovarea unui proiect de act normativ asupra regimului circulației pe drumurile publice sub forma unei ordonanțe de urgență „a fost determinată de necesitatea reglementării pe baze noi și în acord cu noile reglementări europene, în cel mai scurt timp, a relațiilor sociale dintr-un domeniu foarte important pentru societatea românească, prelungirea procedurii legislative având consecințe nedorite, uneori dramatice, vizibile pe toate drumurile țării. Promovarea în regim de urgență este determinată, nu în ultimul rând, și de necesitatea îndeplinirii, la termenele convenite, a angajamentelor asumate de România în procesul de armonizare a legislației românești cu *aquis-ul* comunitar”.

16. Cât privește susținerea referitoare la necesitatea motivării urgenței în cuprinsul ordonanței, dispozițiile art. 114 alin. (4) din Constituția nerevizuită, la care se raportează și în prezenta cauză controlul de constituționalitate, nu obligau la aceasta, astfel cum stabilesc în prezent prevederile art. 115 din Constituția republicată.

17. Referitor la criticile de neconstituționalitate formulate prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența sa, că, pe lângă monopolul legislativ al Parlamentului, Constituția, în art. 115 (art. 114 din Constituția, nerevizuită), consacră delegarea legislativă, în virtutea căreia Guvernul poate emite ordonanțe simple sau ordonanțe de urgență. Astfel, transferul unor atribuții legislative către autoritatea executivă se realizează printr-un act de voință al Parlamentului ori pe cale constituțională, în situații extraordinare și numai sub control parlamentar.

18. În consecință, reținând că prin adoptarea actului normativ criticat Guvernul a acționat în limitele competenței sale constituționale de a adopta ordonanțe de urgență, fără a se substitui Parlamentului în exercitarea rolului său de „unică autoritate legiuitoare”, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 238 din 29 aprilie 2025, precitată, paragrafele 22 și 23, că principiul fundamental al separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale nu este încălcat.

19. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, instanța de contencios constituțional a reținut, prin Decizia

nr. 238 din 29 aprilie 2025, precitată, paragraful 18, că, în cazul săvârșirii unor contravenții la regulile de circulație rutieră, reglementarea printr-o normă juridică de rang primar a uneia sau a mai multor sancțiuni complementare pe lângă sancțiunea principală — amenda — nu este de natură să încalce prevederile constituționale invocate, aceste sancțiuni având drept scop înlăturarea stării de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise.

20. Astfel, referitor la invocarea încălcării dispozițiilor art. 53 din Constituție, prin Decizia nr. 238 din 29 aprilie 2025, precitată, paragrafele 19 și 20, Curtea a observat că norma constituțională evocată se referă exclusiv la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți prevăzute de Constituție, iar prevederile legale criticate nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere. Curtea a precizat că dreptul de a conduce autovehicule nu face parte din categoria drepturilor prevăzute de Constituție. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că textul art. 53 din Constituție stabilește condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Acesta are în vedere însă drepturile și libertățile fundamentale înscrise în capitolul II al titlului II din Constituție, nu și alte drepturi (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 503 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 17 ianuarie 2005). În aceste condiții, invocarea dispozițiilor art. 53 din Constituție, care se referă la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, și ale art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, care stabilesc că ordonanțele de urgență nu pot afecta drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, nu are relevanță în cauză.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în jurisprudența instanței de contencios constituțional anterioară își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Iakab Dezso în Dosarul nr. 4.448/182/2020 al Judecătoriei Baia Mare — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 102 alin. (3) partea introductivă teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ordonanța de urgență a Guvernului, în ansamblu, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Baia Mare — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 octombrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 443

din 14 octombrie 2025

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. a)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Cătălin Tărnauceanu în Dosarul nr. 467/251/2020 al Tribunalului Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.936D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 1.332 din 19 octombrie 2010 și Decizia nr. 353 din 25 martie 2010. În contextul în care autorul excepției critică și concluziile probatoriului care stă la baza procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, precizează că, pentru un observator obiectiv și rezonabil, a fi „sub influența băuturilor alcoolice” impune administrarea probatoriului din care să rezulte, în primul rând, consumul de alcool. În realitate, autorul excepției solicită modificarea soluției legislative supuse controlului de constituționalitate, întrucât, în opinia sa, dispozițiile legale criticate ar deveni lipsite de predictibilitate, în condițiile dificultăților de probațiune a contravenției reglementate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 5 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 467/251/2020, **Tribunalul Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția a fost ridicată Cătălin Tărnauceanu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva unei hotărâri judecătorești prin care s-a dispus respingerea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții la circulația pe drumurile publice.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece nu respectă cerințele de claritate și previzibilitate pe care trebuie să le îndeplinească orice normă legală care imprimă o conduită restrictivă și o sancțiune contravențională severă. Legiuitorul nu definește clar expresia „sub influența băuturilor alcoolice”, astfel încât limita minimă a concentrației de alcool în aerul expirat de la care ar interveni

răspunderea contravențională să fie obiectiv înțeleasă de către destinatarul normei. Formularea generică „sub influența băuturilor alcoolice” nu îndeplinește niciun grad de claritate și precizie, astfel încât destinatarul nu poate înțelege de la ce moment sau în ce ipoteză clar determinate intervine răspunderea sa contravențională.

6. Dispozițiile art. 102 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 permit doar prin corelare cu alte dispoziții legale stabilirea limitei maxime în raport cu care fapta este considerată infracțiune (art. 336 din Codul penal), însă nu definesc clar și previzibil momentul de la care intervine răspunderea contravențională, în lipsa prevederii unei limite minime a concentrației de alcool în aerul expirat. Autorul excepției susține că aparatele etilotest utilizate în măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat permit, prin însăși modalitatea de omologare legală, erori de măsurare tolerate, legal acceptate, dar care se răsfrâng asupra destinatarului normei, sancționat conform prevederilor legale criticate, pentru conducerea „sub influența băuturilor alcoolice”, fără însă ca în această situație agentul constator să fie obligat să probeze fapta contravențională dincolo de orice dubiu sau îndoială rezonabilă, prin raportare la posibilitatea pe care art. 88 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 o lasă doar contravenientului. În lipsa unei limite minime a concentrației de alcool în aerul expirat clar stabilite prin lege, expresia „sub influența băuturilor alcoolice” este lipsită de claritate și previzibilitate, mai ales în condițiile în care halena alcoolică în limite minime poate fi generată de organismul uman, de situația medicală sau de alimentația persoanei testate.

7. În consecință, autorul excepției consideră că răspunderea contravențională pentru fapta prevăzută de art. 102 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 poate interveni arbitrar, fără ca destinatarul normei să își poată conforma comportamentul, chiar și în condițiile unei erori legale acceptate a etilotestului utilizat de agentul constator. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale și din cea a Curții Europene a Drepturilor Omului privind exigențele de calitate a legii.

8. **Tribunalul Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că norma de drept criticată nu conține prevederi discriminatorii, atât timp cât aceasta se adresează tuturor conducătorilor auto care se află în situația reglementată, iar dreptul de acces la justiție al celor în sarcina cărora se reține contravenția prevăzută de dispozițiile legale în discuție nu este îngrădit.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 102 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „*Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai a următoarelor fapte:*

a) conducerea sub influența băuturilor alcoolice, dacă fapta nu constituie, potrivit legii, infracțiune;”.

13. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3), (4) și (5) privind statul român, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate stabilesc caracterul contravențional al faptei conducătorului de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai de a conduce sub influența băuturilor alcoolice, cu condiția negativă ca fapta să nu constituie infracțiune, adică persoana să nu aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 336 alin. (1) din Codul penal.

15. Curtea observă că această soluție legislativă, cuprinsă anterior în art. 89 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, în redactarea anterioară republicării, a mai fost supusă controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici similare celor formulate în prezenta cauză, Curtea Constituțională constatând constituționalitatea acesteia (a se vedea Decizia nr. 16 din 22 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 11 februarie 2004, ale cărei considerente își găsesc aplicabilitatea în mod corespunzător în prezenta cauză).

16. Astfel, răspunzând susținerilor potrivit cărora prevederile legale criticate sunt neconstituționale deoarece nu prevăd un prag minim de alcoolemie peste care consumul de alcool să fie considerat contravenție, Curtea a reținut că, având în vedere pericolul deosebit pe care îl prezintă fapta conducerii pe drumurile publice sub influența băuturilor alcoolice pentru valorile sociale (persoane, bunuri) angajate în traficul rutier, legiuitorul a considerat că există contravenție și deci fapta trebuie să fie sancționată, oricât de mic ar fi gradul de intoxicație alcoolică a făptuitorului.

17. Curtea a precizat că fapta este corect și complet caracterizată, sancțiunea fiind întemeiată pe fapta săvârșită.

18. Distinct, referitor la criticile de neconstituționalitate formulate prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție privind principiul legalității în componenta referitoare la calitatea legii, Curtea reține că, analizând normele legale criticate în ansamblul reglementării privind circulația pe drumurile publice, reiese cu claritate înțelesul expresiei „sub

influența băuturilor alcoolice” utilizate în cuprinsul dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

19. Astfel, Curtea observă că stabilirea prezenței alcoolului în aerul expirat se face de către poliția rutieră, cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate, în timp ce stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat se face de către poliția rutieră, cu ajutorul unui mijloc tehnic omologat și verificat metrologic [a se vedea art. 88 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002]. De asemenea, persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, testată de polițistul rutier cu un mijloc tehnic omologat și verificat metrologic și depistată ca având o concentrație de până la 0,40 mg/l alcool pur în aerul expirat, îi poate solicita acestuia să i se recolteze mostre biologice în cadrul unităților sau instituțiilor medicale, în vederea stabilirii îmbibației de alcool în sânge [a se vedea art. 88 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, în redactarea în vigoare la data sesizării Curții Constituționale, anterioară modificării prin art. I pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative în scopul creșterii siguranței rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 29 iunie 2024].

20. Înțelesul noțiunilor „*mijloc tehnic certificat*” și „*mijloc tehnic omologat și verificat metrologic*” este stabilit prin dispozițiile art. 6 pct. 19 și 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Astfel, mijlocul tehnic certificat este dispozitivul care dovedește consumul de produse ori substanțe stupefiante sau al medicamentelor cu efecte similare acestora ori prezența în aerul expirat a alcoolului sau prin care se probează încălcări ale unor reguli de circulație, iar mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic este dispozitivul care stabilește concentrația de alcool în aerul expirat ori destinat măsurării vitezei.

21. Totodată, în conformitate cu dispozițiile art. 185 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 26 octombrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, „*constatarea contravenției de conducere a unui autovehicul sau tramvai de către o persoană care se află sub influența alcoolului se face prin testarea aerului expirat de aceasta cu un mijloc tehnic certificat sau cu un mijloc tehnic omologat și verificat metrologic*”, iar, potrivit art. 185 alin. (2) lit. a) din același act normativ, conducătorilor de autovehicule sau tramvaie li se recoltează obligatoriu probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei atunci când rezultatul testării arată o concentrație mai mare de 0,40 mg/l alcool pur în aerul expirat.

22. Din interpretarea sistematică a dispozițiilor legale menționate rezultă că, din perspectiva conținutului constitutiv al contravenției, care presupune, sub aspectul elementului material al laturii obiective, conducerea unui autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai sub influența băuturilor alcoolice, nu are relevanță gradul de intoxicație alcoolică, cu excepția acelor situații în care fapta ar putea constitui infracțiune.

23. În plus, Curtea observă că expresia „sub influența băuturilor alcoolice” din cuprinsul dispozițiilor legale criticate se regăsește și în art. 196 din Codul penal, care reglementează infracțiunea de vătămare corporală săvârșită din culpă de către o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice. În dispozițiile art. 196 din Codul penal, legiuitorul preia expresia care se referă la fapta ce constituie contravenție (a se vedea, în acest sens,

Decizia nr. 14 din 25 mai 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 10 februarie 2021). Cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 196 alin. (1) teza întâi din Codul penal, care incriminează fapta prevăzută în art. 193 alin. (2) din Codul penal săvârșită din culpă de către o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice, instanța supremă a decis că existența infracțiunii de vătămare corporală din culpă nu este condiționată de o anumită limită a îmbibației alcoolice (a se vedea Decizia nr. 8 din 23 mai 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 28 iunie 2018).

24. În raport cu aceste repere legale și jurisprudențiale, Curtea reține că textul legal criticat este suficient de clar și precis încât destinatarul său, eventual cu o minimă asistență de specialitate, să îi poată determina conținutul juridic și consecințele.

25. În consecință, Curtea constată că expresia „sub influența băuturilor alcoolice” din cuprinsul art. 102 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 îndeplinește condițiile de claritate, precizie și previzibilitate, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

26. În legătură cu critica de neconstituționalitate formulată prin invocarea încălcării dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție privind egalitatea în drepturi, Curtea reține că, în scopul prevăzut încă din primul articol al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, respectiv „asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului”, dispozițiile criticate se aplică, în egală măsură, fără discriminare, oricărui conducător de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai, care săvârșește contravenția prevăzută de lege. În consecință, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu contravin art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

27. Referitor la critica vizând încălcarea art. 21 alin. (3) din Constituție, Curtea observă că dispozițiile legale criticate

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cătălin Tărnăuceanu în Dosarul nr. 467/251/2020 al Tribunalului Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 102 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 octombrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind abrogarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.486/2016 pentru aprobarea Normelor tehnice privind acordarea statutului de operator economic autorizat

Având în vedere:

— dispozițiile Legii nr. 268/2021 pentru înființarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările ulterioare;

— prevederile Hotărârii Guvernului nr. 237/2022 privind organizarea și funcționarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea pct. 1 de la lit. C din cadrul anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, cu modificările și completările ulterioare;

— Adresa nr. 58.388/4/SAAE/LG din 14.01.2026, transmisă de către Autoritatea Vamală Română;

— Ordinul președintelui Autorității Vamale Române nr. 3.505/2025 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea statutului de operator economic autorizat,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin.

Art. 1. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.486/2016 pentru aprobarea Normelor tehnice privind acordarea statutului de operator economic autorizat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 3 mai 2016, se abrogă.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Adrian Nicușor Nica

București, 22 ianuarie 2026.

Nr. 90.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN**pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui
Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 675/2018
privind aprobarea metodelor indirecte de stabilire
a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora**

În temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dispozițiile art. 138 alin. (2) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor comunicat prin Adresa nr. 842.250 din 26.11.2025,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 675/2018 privind aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 23 martie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 3 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„a) rezultate din controale fiscale, cu excepția situațiilor în care, ca urmare a controalelor fiscale, sunt transmise doar informații cu privire la creditarea acordată societăților de către persoanele fizice;”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Adrian Nicușor Nica

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru stabilirea unor măsuri de informare a clienților finali de gaze naturale

Având în vedere prevederile art. 102¹ alin. (8) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 10 alin. (1) lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Prezentul ordin stabilește măsurile de informare a clienților finali de către furnizorii de gaze naturale având în vedere încetarea, începând cu data de 1 aprilie 2026, a schemei de sprijin pentru gaze naturale instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prevederile prezentului ordin se aplică în relația dintre furnizorii de gaze naturale și clienții finali din portofoliul propriu.

Art. 2. — (1) Furnizorii de gaze naturale au obligația de a informa clienții finali din portofoliul propriu cu privire la încetarea, începând cu data de 1 aprilie 2026, a schemei de sprijin pentru gaze naturale instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2025, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În vederea realizării activității de informare prevăzute la alin. (1), furnizorii de gaze naturale comunică clienților finali din portofoliul propriu, până la data de 2 martie 2026, o informare cu privire la cel puțin următoarele:

a) încetarea, începând cu data de 1 aprilie 2026, a aplicabilității schemei de sprijin pentru gaze naturale instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2025, cu modificările și completările ulterioare;

b) faptul că, începând cu data de 1 aprilie 2026, prețul final al gazelor naturale facturat de furnizor va fi prețul contractual, care este, după caz, prețul comunicat clientului final la momentul încheierii contractului de furnizare sau cel comunicat cu ocazia actualizării condițiilor economice aferente contractului, iar, în cazul clienților finali pentru care se asigură furnizarea gazelor naturale în regim de ultimă instanță, modul de stabilire a prețului final facturat în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare;

c) faptul că schimbarea furnizorului de gaze naturale este un proces simplu, gratuit, care nu implică modificări de ordin tehnic, indiferent de furnizorul de gaze naturale ales de către clientul final;

d) modalitățile de încheiere a unui contract de furnizare a gazelor naturale în regim concurențial, respectiv prin negocierea directă cu furnizorul a prețului și a condițiilor comerciale sau prin acceptarea unei oferte propuse de către acesta, după caz, ori posibilitatea clientului final de a recurge la selectarea furnizorului prin procedee specifice de licitație/achiziție publică;

e) modalitatea prin care clientul poate efectua o analiză comparativă a ofertelor-tip de furnizare a gazelor naturale existente pe piață, respectiv prin intermediul aplicației web „Comparator oferte-tip de furnizare a gazelor naturale”, administrată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(3) Informarea prevăzută la alin. (2) se transmite de către furnizor anexată facturii sau prin modalitatea de comunicare convenită de către părți prin contract sau comunicată ulterior de către clientul final, în cazul modificării acesteia.

(4) Furnizorii de gaze naturale trebuie să poată face dovada că au depus toate diligențele pentru informarea clienților finali din portofoliu conform prevederilor alin. (2).

Art. 3. — Furnizorii de gaze naturale au obligația să comunice, până la data de 2 martie 2026, clienților finali din portofoliu cărora nu li se modifică prețul contractual de la data de 1 aprilie 2026 prețul contractual aplicabil de la această dată.

Art. 4. — Furnizorii de gaze naturale duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea acestuia.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
George-Sergiu Niculescu

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 279

din 30 iunie 2025

Dosar nr. 3.012/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristinel Grosu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihnea Adrian Tănase	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 12.752/3/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă. Părțile nu au depus puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești și opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Prin Încheierea din 28 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 12.752/3/2024, Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu se aplică în cazul revizuirii unor drepturi de pensie stabilite anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017.

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept la 19 decembrie 2024, cu nr. 3.012/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 30 iunie 2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017)

„**Art. II.** — La articolul 68⁵ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în Institutul Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 1197 din 14 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(10) Pensia de serviciu se actualizează, din oficiu, în fiecare an, cu rata medie anuală a inflației, indicator definitiv, cunoscut la data de 1 ianuarie a fiecărui an în care se face actualizarea și comunicat de Institutul Național de Statistică. Dacă în urma actualizării rezultă o pensie mai mică, se păstrează pensia aflată în plată.» (...)

Art. VIII. — Cererile de pensionare înregistrate și nesoluționate până la data de 15 septembrie 2017 se soluționează conform normelor legale existente la data deschiderii drepturilor de pensii și asigurări sociale.

Art. IX. — (1) Cuantumul net al pensiilor de serviciu stabilite în baza prevederilor Legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigator profesionist din aviația civilă din România, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 216/2015 privind acordarea pensiei de serviciu membrilor Corpului diplomatic și consular al României, Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, cu modificările și completările ulterioare, precum și indemnizația pentru limită de vârstă, prevăzută de Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu completările ulterioare, nu poate fi mai mare decât media venitului net corespunzător venitului brut care a constituit baza de calcul al pensiei de serviciu, respectiv al indemnizației pentru limită de vârstă. (...)

Art. X. — Prevederile art. VII pct. 3 și ale art. IX alin. (1) intră în vigoare la data de 15 septembrie 2017.”

III. **Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept**

11. Prin *Cererea de chemare în judecată* înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale la 18.04.2024 cu nr. 12.752/3/2024, contestatoarea AB a chemat în judecată pe intimata Casa de Pensii a Municipiului București (CPMB), solicitând ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună: (i) anularea Deciziei nr. aaaaa/27.03.2024 și obligarea intimitei la emiterea unei decizii de recalculare legale prin care să fie valorificată corect și legal Adeverința nr. bbbbbb/27.10.2023; (ii) obligarea intimitei la plata pensiei rezultate în urma recalculării începând cu 21.12.2020, sume ce vor fi actualizate cu indicele de inflație până la data plății efective, precum și calculul și plata daunelor-interese moratorii sub forma dobânzii legale penalizatoare aferente acestor drepturi începând cu 21.12.2023 până la data plății efective; (iii) obligarea intimitei la plata cheltuielilor de judecată.

12. În motivarea acțiunii contestatoarea a arătat, în esență, că a contestat decizia privind revizuirea pensiei de serviciu pentru limită de vârstă în baza Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 567/2004*), respectiv Decizia nr. aaaa/27.03.2024, pentru incorectă și ilegală recalculare a cuantumului pensiei sub aspectul datei de la care trebuie achitate drepturile de pensie revizuite și calcularea drepturilor de pensie prin greșita încadrare a dreptului de pensie în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.

13. În drept, au fost invocate dispozițiile: Legii nr. 567/2004, ale Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 263/2010*), ale art. 1.530 și următoarele din Codul civil și ale Ordonanței

Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu completările ulterioare (*Ordonanța Guvernului nr. 13/2011*).

14. Intimata CPMB a depus *întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind lipsită de obiect, având în vedere că a fost emisă Decizia nr. ccccc/27.03.2024, prin care a fost revizuită pensia contestatoarei, conform Adeverinței nr. bbbbbb/27.10.2023, emisă de Tribunalul București.

15. Tribunalul judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. **Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii**

16. Prin Încheierea de ședință din 28 octombrie 2024, instanța de trimitere a reținut că sesizarea este admisibilă, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024: contestatoarea a avut calitatea de grefier, fiind o persoană care a făcut parte din categoria personalului plătit din fonduri publice, și pretinde recalcularea drepturilor de pensie stabilite în baza Legii nr. 567/2004; în legătură cu problema de drept în discuție, instanța supremă nu a statuat, nu este sesizată nici în temeiul ordonanței de urgență anterior menționate, iar această chestiune de drept nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

17. Cu toate că instanța de trimitere constată că printre motivele adoptării ordonanței de urgență anterior menționate se face referire la „chestiuni dificile de drept”, apreciază că sesizarea este admisibilă în legătură cu orice problemă de drept dedusă judecății în cauzele care se încadrează în dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de gradul de dificultate și de nivelul instanței de trimitere, arătându-se că această concluzie derivă din caracterul imperativ al normelor de drept, dar și din faptul că, pentru chestiuni dificile de drept, este deja reglementat mecanismul hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în cadrul Codului de procedură civilă.

V. **Contele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept**

18. Contestatoarea a apreciat că, în cauză, nu sunt incidente prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, deoarece dispozițiile legale supuse interpretării sunt clare.

19. Intimata a apreciat că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 este admisibilă.

VI. **Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept**

20. Instanța de trimitere nu și-a expus punctul de vedere cu privire la chestiunea de drept care formează obiectul sesizării, motivat de evitarea unei eventuale antepuneri în situația în care sesizarea ar fi respinsă ca inadmisibilă sau în eventualitatea înlăturării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 ca efect al admiterii excepției de neconstituționalitate invocate în alte cauze cu privire la aceasta.

VII. **Jurisprudența instanțelor naționale în materie**

21. Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă și Tribunalul Ialomița — Secția civilă au transmis hotărâri judecătorești relevante cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, iar Curtea de Apel Iași — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și tribunalele București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Călărași, Ilfov, Teleorman, Iași — Secția I civilă și Vaslui au transmis puncte de vedere teoretice asupra acestei chestiuni.

22. În considerentele *Deciziei civile nr. 127/AS din 2 februarie 2022*, pronunțată de *Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă* în Dosarul nr. 4.727/118/2020, s-a reținut că, potrivit art. X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, art. VII pct. 3 din acest act normativ [înstituind noul art. 60 din Legea

nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 223/2015*), noua modalitate de actualizare a pensiilor militare de stat a intrat în vigoare la 15.09.2017. Prin urmare, orice operațiune de actualizare a pensiei militare de stat potrivit vechii forme a art. 60 din *Legea nr. 223/2015* trebuie circumscrisă perioadei în care această prevedere legală s-a aflat în vigoare, anume până la 14.09.2017. De la 15.09.2017 este aplicabilă noua modalitate de actualizare a pensiilor militare de stat, care nu se mai raportează la evoluția salarizării personalului aflat în activitate, ci la rata medie anuală a inflației.

23. *Tribunalul Ialomița — Secția civilă* a reținut, în considerentele *sentințelor civile nr. 156/F din 14 februarie 2024*, pronunțată în Dosarul nr. 1.210/2/2023, și *nr. 609/F din 18 iulie 2024*, pronunțată în Dosarul nr. 1.182/2/2023, că, după modificarea art. 59 și 60 din *Legea nr. 223/2015*, pârâta a aplicat în mod corect dispozițiile modificatoare, astfel încât cuantumul pensiei reclamantului s-a indexat din oficiu cu ultima rată medie anuală a inflației. Atât timp cât *Legea nr. 223/2015* a fost modificată, pârâta nu putea refuza aplicarea ei.

24. În susținerea soluțiilor mai sus menționate au fost invocate *deciziile Curții Constituționale nr. 632 din 22 septembrie 2020*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1204 din 9 decembrie 2020 (*Decizia Curții Constituționale nr. 632/2020*), și *nr. 518 din 3 noiembrie 2022*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 19 ianuarie 2023 (*Decizia Curții Constituționale nr. 55/2023*).

25. Potrivit punctelor de vedere teoretice, nesuținute de practică judiciară, comunicate de *Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Călărași, Teleorman și Iași — Secția I civilă*, prevederile art. IX din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017* devin incidente doar în ceea ce privește revizuirea unor drepturi de pensie stabilite ulterior intrării în vigoare a ordonanței de urgență menționate, respectiv ulterior datei de 15.09.2017, legea neputând retroactiva.

26. *Curtea de Apel Iași — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale* a exprimat o opinie teoretică potrivit căreia instituția revizuirii pensiei vizează erori în procesul de stabilire a pensiei, legea aplicabilă fiind cea în vigoare la data stabilirii pensiei ce se solicită a fi revizuită, iar *Tribunalul Vaslui* a arătat că din conținutul încheierii de sesizare a instanței supreme nu se desprinde în mod clar chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită.

27. În cadrul punctului de vedere comunicat, *Tribunalul Ilfov* a apreciat că *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017* se aplică revizuirii unor drepturi de pensie stabilite anterior intrării în vigoare a ordonanței de urgență menționate, precizând, de asemenea, că încheierea de sesizare este neclară.

28. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat faptul că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

29. În jurisprudența Curții Constituționale au fost identificate *Decizia Curții Constituționale nr. 632 din 22 septembrie 2020*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1204 din 9 decembrie 2020, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată și s-a constatat că dispozițiile art. 60 din *Legea nr. 223/2015* sunt constituționale în raport cu criticile formulate, și *Decizia Curții Constituționale nr. 518 din 3 noiembrie 2022*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 19 ianuarie 2023, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată și s-a constatat că dispozițiile art. 60 din *Legea*

nr. 223/2015, astfel cum au fost modificate prin art. VII pct. 3 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017*, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

30. În mecanismele de unificare a practicii judiciare au fost pronunțate decizii care vizează aspecte deduse analizei în dosarul de față:

— *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 12 din 27 ianuarie 2025*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 10 martie 2025 (*Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 12/2025*), prin care a fost admisă sesizarea formulată de *Tribunalul Vaslui — Secția civilă* și, în interpretarea și aplicarea art. 68⁵ alin. (10) din *Legea nr. 567/2004* și ale art. IX și X din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017*, s-a stabilit că: *Prevederile art. IX alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 nu împiedică, în privința pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești stabilite în baza cererilor de pensionare înregistrate începând cu 15 septembrie 2017, acordarea pensiilor de serviciu nete actualizate, potrivit art. 68⁵ alin. (10) din Legea nr. 567/2004, cu rata medie anuală a inflației pentru anii 2019 și 2020;*

— *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 16 din 27 ianuarie 2025*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 17 februarie 2025 (*Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 16/2025*), prin care au fost respinse, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de *Tribunalul Ilfov — Secția civilă* și de *Tribunalul Prahova — Secția I civilă*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Posibilitatea, după adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, a actualizării pensiilor militare de stat prin aplicarea procentului de 25% acordat ca majorare a soldei de funcție a cadrelor militare în activitate pentru anul 2018, respectiv a indexării cuantumurilor pensiilor militare de stat cu 50% din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut realizat în anul 2018.

și

Dacă pensiile militare de stat pot fi actualizate, în baza dispozițiilor art. 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, respectiv, în caz afirmativ, data de la care acest drept poate fi acordat raportat la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, prezentând relevanță considerentele de la paragrafele 61-67;

— *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 63 din 26 octombrie 2020*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1295 din 28 decembrie 2020 (*Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 63/2020*), prin care a fost admisă sesizarea formulată de *Curtea de Apel Brașov — Secția civilă*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, printre altele, s-a stabilit că, în interpretarea dispozițiilor art. 60 din *Legea nr. 223/2015* privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017* privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, *pensia militară de stat netă, calculată conform dispozițiilor art. 3 lit. m) din Legea nr. 223/2015, după deducerea impozitului pe venit, potrivit legislației în vigoare, este plafonată la cuantumul mediei soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei, deja actualizate, conform dispozițiilor art. 28 alin. (1), la data deschiderii dreptului de pensie.*

X. Raportul asupra chestiunii de drept

31. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizării

32. Temeiul de drept al prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

33. Domeniul de reglementare a acestui act normativ, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024, este conturat expres prin dispozițiile art. 1, ordonanța de urgență aplicându-se în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

34. În această materie se instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sens în care prin art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se prevede: „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

35. Rezultă că aceste prevederi se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, urmând a se completa însă, în mod corespunzător, cu prevederile dreptului comun, Codul de procedură civilă, astfel cum se și statuează expres prin art. 4, conform căruia „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (...) precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

36. Prin urmare, în contextul normativ expus, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării:

- (i) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;
- (ii) cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze, respectiv litigiul să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv obligarea la emiterea actelor administrative sau anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice;

- (iii) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- (iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

37. Verificându-se întrunirea acestor cerințe legale în raport cu elementele sesizării, rezultă că ele se regăsesc doar parțial, nefiind îndeplinite toate exigențele procedurale menționate pentru declanșarea mecanismului preîntâmpinării practicii neunitare.

38. Referitor la primele două condiții legale se reține că acestea sunt îndeplinite întrucât cauza se află în curs de soluționare pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, care judecă în primă instanță, conform art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

39. De asemenea, litigiul se circumscrie domeniului specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, respectiv plata drepturilor la pensie, inclusiv actualizarea/recalcularea/revizuirea acestora, tribunalul fiind investit cu acțiunea formulată de către contestatoarea AB în contradictoriu cu pârâta CPMB într-o cauză ce are ca obiect contestație la decizia de pensionare.

40. În ceea ce privește întrunirea condițiilor de admisibilitate ce vizează identificarea unei probleme de drept asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat, trebuie remarcate următoarele:

41. Potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, din punct de vedere formal, încheierea de sesizare trebuie să cuprindă expunerea elementelor de fapt și de drept relevante ale litigiului, precum și indicarea considerentelor din care rezultă că problema de drept are caracter veritabil, de natură să influențeze în mod direct soluția cauzei pe fond, fiind deci necesare atât o analiză argumentată cu privire la toate condițiile de admisibilitate incidente, cât și exprimarea opiniei preliminare a completului de judecată asupra chestiunii de drept cu privire la care se dispune sesizarea.

42. Această din urmă exigență legală este subsumată condiției privind ivirea unei chestiuni de drept, considerându-se că încheierea trebuie să releve reflecția judecătorilor din completul investit cu soluționarea cauzei asupra diferitelor variante de interpretare posibile și asupra argumentelor de natură să le susțină, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă.

43. Revine așadar instanței de trimitere obligația identificării în concret a chestiunii de drept care necesită interpretare, exprimarea punctului de vedere al instanței de trimitere contribuind la a se stabili dacă problema de drept a cărei dezlegare se solicită instanței supreme este una reală, având vocație de a convinge, și din această perspectivă, că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării.

44. În acest context, Înalta Curte de Casație și Justiție reține caracterul deficitar al sesizării, instanța de trimitere făcând aprecieri asupra caracterului „destul de confuz” al art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, justificat prin aceea că nu rezultă dacă sesizarea se impune în orice situație, adică și în cazul unor probleme de drept ale căror rezolvări sunt evidente sau doar pentru clarificarea unor chestiuni de drept dificile, ajungând la concluzia că o astfel de sesizare intervine în legătură cu orice problemă de drept dedusă judecății în cauzele ce se încadrează în obiectul de reglementare al actului normativ evocat, indiferent de gradul de dificultate, deoarece expunerea de motive nu interesează, iar, pentru chestiuni dificile de drept, există procedura distinctă din Codul de procedură civilă.

45. Chiar dacă aprecierea condiției existenței unei chestiuni de drept veritabile comportă anumite nuanțări impuse de contextul și scopul edictării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, nu este totuși posibilă investirea instanței supreme pentru dezlegarea oricărei chestiuni de drept subsumate cauzei acțiunii civile.

46. Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu instituie în sarcina instanțelor specializate în materia ce intră sub auspiciile actului normativ obligația de a declanșa mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile în orice situație în care se pune problema aplicării unei dispoziții legale care nu a format obiectul unei dezlegări de principiu a instanței supreme în procedurile de unificare a practicii judiciare.

47. Așa cum s-a arătat deja, definitoriu pentru această procedură este faptul că urmărește interpretarea cu caracter de principiu a unei norme de drept (îndoielnice, neclare), stabilită ca incidentă în cauză de către instanța de trimitere, aptă să ducă la dezlegarea litigiului, iar nu determinarea, în concret, de către instanța supremă a elementelor care conturează raționamentul juridic, pentru ca, ulterior, instanța de trimitere să recurgă la punerea punctuală în aplicare a acestuia la raportul juridic dedus judecătii, întrucât nu aceasta este finalitatea mecanismului de unificare a practicii judiciare.

48. De asemenea, deși instanța de trimitere a apreciat că se impune declanșarea mecanismului hotărârii prealabile în ceea ce privește interpretarea unei chestiuni de drept, nu a indicat, în concret, care sunt normele legale supuse interpretării, putându-se doar presupune, din analiza, în ansamblu, a încheierii de sesizare și a înscrisurilor atașate, că tribunalul se referă la dispozițiile art. II, art. VIII, art. IX alin. (1) și/sau art. X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, actul normativ menționat cuprinzând inclusiv norme tranzitorii în vederea unei tranziții graduale la noul sistem de pensionare.

49. În același timp, instanța de trimitere nu și-a expus punctul de vedere cu privire la chestiunea de drept care formează

obiectul sesizării, motivat de evitarea unei eventuale antepronunțări în situația în care sesizarea ar fi respinsă ca inadmisibilă sau în eventualitatea înlăturării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 ca efect al admiterii excepției de neconstituționalitate invocate în alte cauze cu privire la aceasta.

50. Fără ca existența motivării încheierii de sesizare cu privire la aspectele arătate să constituie, *per se*, o condiție de admisibilitate, se reține că, astfel cum este formulată întrebarea, nu se poate decela care este în concret norma legală a cărei interpretare se cere și, din această perspectivă, consecința directă a absenței explicațiilor și argumentelor pentru care s-a formulat sesizarea conduce la neîndeplinirea cerinței de admisibilitate examinate.

51. Reținând, în condițiile expuse, neconformitatea sesizării, întrucât aceasta nu expune problema de drept a cărei lămurire se impune cu necesitate, nu prezintă legătura cu soluția pe fond și, din rațiuni de antepronunțare, nu arată punctul de vedere al judecătorului, în acord cu jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform căreia rațiunea reglementării mecanismului hotărârii preliminare este aceea a asigurării unor dezlegări în drept de principiu, iar nu a subrogării în atribuțiile jurisdicționale ale instanței de judecată, rolul instanței supreme neputând deveni astfel unul de soluționare directă a cauzei, se impune respingerea ca inadmisibilă a sesizării formulate de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

52. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 12.752/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu se aplică în cazul revizuirii unor drepturi de pensie stabilite anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

